

Philip Spetter

Geboren op 17 oktober 1914 te Rotterdam

Vermoord tussen 6 en 29 april 1945 nabij Dachau.

Groep X (10)

Groep X bestond uit politiemensen van het korps Rotterdam aangevuld met een aantal SS-ers. Groep X werd door de Duitse bezetter opgericht als Politieke Inlichtingendienst. Groep X werkte als een verlengstuk van de Sicherheits Dienst (SD). Groep X hield zich vooral in de laatste oorlogsjaren bezig met de opsporing van onderduikers. Onderduiken was strafbaar gesteld als misdrijf tijdens de bezetting.

3 maart 1944: Philip Spetter wordt aanhouding in Rotterdam, in de woning Boezemstraat 95 door groep X. De officiële aanklacht is : Overtreding van de verordening van de Reichs Commissar. Niet duidelijk is welke verordening is overtreden. Mogelijk het verbod op werken.(Philip zou een op hol geslagen of ontsnapt paard hebben gevangen.)

Hij wordt ingesloten op de arrestantenafdeling van het Haagseveer.

Op **8 maart 1944** wordt hij, samen met nog twee arrestanten, overgebracht naar kamp Westerbork.

Kamp Westerbork

Kamp Westerbork (Duits: *Judendurchgangslager Westerbork*) was tijdens de Tweede Wereldoorlog een doorgangskamp in de voormalige gemeente Westerbork in Drenthe. Het kamp was een voorportaal waarvandaan ruim 100.000 in Nederland wonende Joden en 245 Roma per trein werden gedeporteerd naar concentratie en vernietigingskampen in Duitsland, Polen en Tsjechië.

Op 8 maart 1944 werd Philip Spetter in Westerbork ingesloten in Barak 67 (Strafbarak).Hij stond daar ingeschreven als Nederlander. Beroep bediende en Burgerlijke status Gescheiden.

Uit informatie, verkregen van Gerard Rossing, verbonden aan "Naam en Gezicht van Kamp Westerbork", bleek dat Philip Spetter op **23 maart 1944** op transport gesteld richting Auschwitz. Philip Spetter is niet geregistreerd als gevangene in Auschwitz. Hij is daar dus kennelijk nooit geweest.

Hij is achtereenvolgens wel in de onderstaande kampen geweest.

Triumph Werke Nürnberg (T.W.N.)

De oorspronkelijke bedrijfsnaam was Oriol TWN, later werd dat Triumph Werke AG, Nürnberg.

Constructeur Otto Reitz ontwikkelde een serie scooters. Eerst (in 1944) een prototype van een parachutistenscooter, maar later ook "normale" scooters en motoren.

Omdat TWN motoren/scooters produceerde voor het Duitse leger kregen zij de beschikking over dwangarbeiders.

Philip Spetter staat geregistreerd als gevangene in het dwangarbeiderskamp van TWN. We hebben niet kunnen achterhalen vanaf wanneer tot wanneer Philip Spetter hier te werk is gesteld. Dit zal vermoedelijk zijn geweest van eind **maart 1944** tot in **januari 1945**.

Groß-Rosen

In 1942 werd Groß-Rosen aangewezen als Nacht und Nebel-kamp. Er zijn enige tientallen Nederlandse politieke gevangenen, voornamelijk communisten, om het leven gekomen. Nacht und Nebel-kamp was een uitvinding van Wilhelm Keitel. De familie van de politieke gevangenen kregen niet te horen waar hun geliefde verbleef of als hij was overleden. (verdwenen in de nacht en mist)

Men werd door het principe **DOOD DOOR WERK** in theorie binnen 90 dagen vermoord. In praktijk overleefde men maar enkele weken. Men kreeg gemiddeld 500 calorieën per dag aan eten binnen. Eerst moest men in de steengroeve werken. Samen met burgers uit de buurt die dus wel degelijk getuige waren van de gruwelijkheden gepleegd door de SS-bewakers. Ook hadden Siemens en Blaupunkt een werkplaats in Groß-Rosen.

Was men te verzwakt dan moest men in de weverij gaan werken.

Was men te zwak om te werken maar te sterk om te sterven dan werd men met een "invalidentransport" naar Dachau gestuurd. (gemiddeld lichaamsgewicht rond 40 KG!!!)

Aan het eind van de oorlog kwamen er gevangenen uit andere geëvacueerde kampen, zoals Joden uit Auschwitz, in Groß-Rosen. Ondanks het korte verblijf was dit voor velen de meest dramatische periode van hun gevangenschap.

Op **25 februari 1945** werd het kamp voor een groot deel ontruimd. De gevangenen werden deels naar Bergen Belzen en deels naar Flossenberg over geplaatst.

Philip Spetter is hier geweest van vermoedelijk **januari 1945** tot **25 februari 1945**

Concentratiekamp Flossenbürg

Concentratiekamp Flossenbürg was een nazi-Duitse gevangenis die in 1938 nabij Flossenbürg, in de regio Oberpfalz (Beieren), gebouwd werd. Vanaf de oprichting werd de gevangenis als een concentratiekamp volgens het Dachau-principe opgezet en diende het vooral voor gevangenen en krijgsgevangenen uit de bezette gebieden in het oosten. De eerste, hoofdzakelijk Duitse, gevangenen bouwden het kamp op. De plaats van het kamp (en van de 100 subkampen) was zo gekozen dat de gevangenen als gratis arbeiders in de plaatselijke granietgroeves en Messerschmitt-fabrieken konden worden gebruikt. Zij werden in zestien grote houten barakken ondergebracht. Het crematorium lag in de vallei achter het kamp en was voor de gevangenen niet onmiddellijk zichtbaar. De subkampen hadden een grootte van zes tot zesduizend gevangenen.

Het gewonnen graniet zou gebruikt gaan worden voor de nieuwe hoofdstad van het "Ritte Reich" genaamd "ALMANIA"

Dit kamp had geen gaskamers. De ter dood veroordeelden werden aan de galg opgehangen. Hun lichamen werden daarna verbrandt in het crematorium. Ook de "Dood door Werk" slachtoffers werden verbrand.

Philip Spetter (kampnummer 82640) was hier van na **25 februari 1945** tot **10 maart 1945**. Philip Spetter staat hier ingeschreven als kok.

TK Ohrdruf S3

Het concentratiekamp Ohrdruf , ook wel " *Ohrdruf-Nord*" was tegen het einde van 1944 in Ohrdruf , ongeveer 13 kilometer ten zuiden van Gotha , als een satelliet kamp van concentratiekamp Buchenwald opgericht.

De gevangenen werden gebruikt voor de bouw van uitgebreide ondergrondse tunnels en bunkers. Deze tunnels en bunkers zouden mogelijk als schuilplaats voor Hitler en zijn ministers en legertop gaan functioneren maar daar is nooit echt sluitend bewijs voor gevonden. In maart 1945 waren er 11.700 gevangenen.

Philip Spetter (kampnummer 137825) verbleef hier van **14 maart 1945** tot **2 april 1945**.

Philip Spetter. Wordt hier FILIP Spetter en heeft de status van politieke gevangene. (Mogelijk omdat hij door groep X in Rotterdam was aangehouden.)

Hij is kennelijk met de dodenmars van **2 april 1945** overgebracht naar Buchenwald

Dodenmars naar Buchenwald

Op 2 april 1945 moest de meerderheid van de gevangenen de dodenmars van 51 kilometer naar concentratiekamp Buchenwald maken. Het aantal gevangenen die tijdens de mars ingestort en gestorven of werden doodgeschoten door de SS-bewakers kan alleen worden geschat.

Philip Spetter was op of voor **6 april 1945** in Buchenwald. De aankomstdatum van de dodenmars in Buchenwald is niet bekend.

TK Ohrdruf werd op 5 april 1945 door de Amerikanen bevrijdt. De bewakers werden door de Amerikanen doodgeschoten. De overlevende gevangenen waren één van de eersten die over de verschrikkingen van de kampen konden vertellen.

Buchenwald

Buchenwald was tijdens de Tweede Wereldoorlog een concentratiekamp in nazi-Duitsland in een bosrijke omgeving nabij de stad Weimar. Het bijna volledig van de buitenwereld afgesloten kamp werd in 1937 aangelegd door SS'ers en gevangenen. Buchenwald werd op 11 april 1945 bevrijd door de zesde pantserdivisie van het derde Amerikaanse leger.

Begin 1942 startten de medische experimenten in barakken 46 en 50. Gevangenen werden ingeënt met test-medicaties, geleverd door onder andere Behring-Werke en het Robert Koch-instituut in Berlijn. 145 gevangenen werden gedwongen deel te nemen aan de experimenten, waarvan er 5 overleden. In 1943 en 1944 zouden dit soort experimenten meerdere malen plaatsvinden.

Dodental

In Buchenwald zaten gedurende het bestaan van het concentratiekamp 238.979 mensen opgesloten. Daarvan kwamen er 56.545 om het leven waaronder 11.000 Joden.

Philip Spetter zou tussen 6 april en 29 april overleden zijn nabij Dachau, vermoord door de Nazi's. Hij zal waarschijnlijk slachtoffer zijn van de dodentrein naar Dachau die op **7 april 1944** vanaf station Weimar vertrok.

De dodentrein naar Dachau

Buchenwald, 5 april 1945

Op **7 april 1945** verlaten 5080 gevangenen het kamp. Een geforceerde mars van 9 km naar het station van Weimar. 71 gevangenen die het tempo niet kunnen bijhouden worden door de bewakers doodgeschoten. Er staat een trein met 50 wagons klaar, deels open, deels gesloten. Twee locomotieven en een personenwagon voor de commandant en zijn staf; de achterste wagon blijft leeg. Voor de lijken. Op **28 april 1945** arriveert de trein in Dachau

Een uitermate trieste balans wijst uit dat van de 5080 gevangenen die Buchenwald verlieten, er maar 861 levend Dachau hebben bereikt. Daarvan is de helft nog voor hun terugkeer naar het vaderland aan de geleden ontberingen gestorven. Over hoe het verder is gegaan met de kleine groep die weer thuis kwam zijn geen gegevens bekend.

Zij zijn niet waarlijk dood, die in onze harten leven !

(P.A. de Genestet)

De Fransman François Bertrand, die het transport overleefde schreef een boek over zijn ervaringen.

Uittreksel van de reis met de dodentrein:

7 april - Om 8 uur zet de trein zich in beweging; onze lijdensweg begint. Het transport telt 5009 gevangenen; mijn vriend Emanuel weet dat zeker.

8 april - Het is koud. Dichte mist. Het valt niet mee in een open wagon.

9 april - In de nacht worden drie gevangenen door Oekraïners gewurgd. Opstand in wagon 23. Drieëndertig man worden doodgeschoten. De doden gaan naar de lijkenwagen. Dorst!

10 april - Het transport buigt af naar het zuiden. We komen in Tsjechoslowakije.

11 april - De trein stopt op het station van Pilsen. Tsjechische vrouwen brengen ons eten. De meesten van ons hebben last van buikloop. Lijken afgevoerd.

12 april - 's Nachts ontsnappen 22 gevangenen. De vluchtelingen worden al snel gepakt en met veel vertoon opgehangen. Iedereen moet toekijken.

13 april - Om 9 uur 's morgens schiet een SS-Scharführer in het wilde weg in onze wagon. Er zijn drie doden. De trein stopt in Staab.

14 april - Staab. De trein blijft hier staan

15 april - Nog steeds Staab. Er wordt weer geschoten, ditmaal in wagon 46.

16 april - Hoe mooi is het Tsjechische land! Bloemen overal, groene weiden, vogels zingen. Een gevangene die om water vraagt wordt door een SS-er doodgetrapt. 16.30 aankomst te Blisova, bij de Duitse grens.

17 april - 4 uur vertrek uit Blisova, 12 uur Neugedein. Vertrek van daar om 23 uur.

18 april - Bij Bayrisch-Eisenstein passeren we de grens.

19 april - Nammering, een klein Beiers dorp. Het regent, het is koud. Hier zullen wij meer dan vijf dagen blijven staan. In de open wagens staat 5 cm water. In een steengroeve in de nabijheid worden 793 van onze gestorven kameraden begraven of in een geïmproviseerd crematorium verbrand.

20 april - Nammering.

21 april - Nammering.

22 april - Nammering.

23 april - Nammering.

24 april - De trein wordt opgedeeld in twee stukken. Het ene deel vertrekt in het begin van de middag, het tweede om 6 uur. In de nacht steekt een Russische gevangene een bewaker dood. Een bloedbad volgt. Er zijn vijf doden en drie zelfmoorden. Geslaagde vluchtpoging door een Italiaan.

25 april - 's Middags stopt de trein in een totaal verlaten gebied. Allen uitstappen, opstellen met het gezicht naar de trein, rug naar de bewakers. De commandant geeft het bevel het hele transport dood te schieten. De bewakers weigeren. De commandant is razend en schiet zelf zijn machinepistool op ons leeg. Doden afgevoerd. De reis gaat verder. Twee rode vliegtuigen bombarderen onze trein. Doden en gewonden. Om elf uur 's avonds Pocking.

26 april - Om 7 uur 's morgens vertrek naar München. De trein krijgt een plaats op een groot rangeerterrein.

27 april - Om 22 uur vertrek naar Dachau

28 april - Om 1 uur in de nacht arriveren we in Dachau. De trein blijft buiten de poort staan. De andere helft die eerder uit Nammering is vertrokken staat er al.

Met achterlating van vele honderden doden en stervenden verlaten we de wagons. We drinken regenwater uit modderige plassen. Meer dood dan levend lopen we het kamp binnen. Hoe vreemd het ook mag lijken, we zien het concentratiekamp Dachau als onze redding, een plaats waar het althans mogelijk is te overleven.

In het bad worden de overlevenden opgevangen door verplegers uit de ziekenbarakken, onder wie een aantal Nederlanders. Zij worden geschoren en gewassen. Hun haar verstoep de afvoerroosters. Degenen die niet meer staan kunnen, blijven liggen in een laag afkoelend water. De levenden worden meegenomen naar het Revier; de doden blijven achter.